ЗАШТО ЈЕ ВЕНЕЦУЕЛА, ПЕТИ СВЕТСКИ ИЗВОЗНИК НАФТЕ, ТРН У ОКУ САД

Сопствени развојни пут

Председник Хуго Чавез циља да земљишном реформом „стави тачку на прехрамбену зависност Венецуеле, која данас увози 80 одсто потребне хране", те да преко новоформиране државне нафтне компаније „Петросур" обезбеди боље услове за продају венецуеланске нафте. Вашингтон, међутим, сматра да је Чавез „симбол антиамеричког расположења" у Латинској Америци

Пише: Антонела Вичини

Хуго Чавез наставља борбу против латифундија. Нова мера у том правцу је најава венецуеланске владе да ће преузети контролу над 110.000 хектара земље од четири пољопривредна добра, међу којима једно припада и британској мултинационалној компанији „Вестеј Груп". Ради се о земљиштима која се сматрају „непродуктивним" или за која нема потврда о легалном власништву, па се сматрају јавним добром које треба дати мање имућним грађанима.

„Почиње процес откупа”, рекао је Елијесер Отаиза, председник Националног института за земљишта (ИНТИ), прецизирајући да је највећи део земљишта које ће бити обухваћено овом мером — 80.000 хектара — концентрисано у Хато Пињеру, централно-западној држави Кохедеса. Отаиза је додао да његов институт процењује 450 нових досијеа о исто толико земљишта која ће морати хитно да буду прегледана ради утврђивања да ли их обухвата аграрна реформа. Борба против латифундија заснива се на такозваном „Закону о земљи”, који је усвојен 2001. године, а започета је прошлог јануара налогом за експропријацију осам сеоских добара, на око 50.000 хектара, баш у Кохедасу.

КРАЈ ПРЕХРАМБЕНЕ ЗАВИСНОСТИ

Председник Хуго Чавез има за циљ да ојача пољопривредни развој земље, петог светског извозника нафте и да „стави тачку на прехрамбену зависност Венецуеле која данас увози 80 одсто хране коју троши”.

Пораст међународних активности Хуга Чавеза, консолидација улоге која је призната на ширем и званичнијем плану, умножавање споразума превасходно економске природе са земљама расутим скоро по целом свету, представљају „узнемиравајућу претњу за САД”. На том плану Вашингтон није забринут само због упорности с којом венецуелански председник „следи своје циљеве у борби против америчког империјализма”, већ и због његових недавних иницијатива и путовања по свету која користи за стварање нових савезника.

То износи на видело амерички лист *Вашингтон пост*, примећујући да „пошто је убедљиво поразио опозицију, прошлог августа, Чавез је почео да склапа уговоре са земљама Јужне Америке, Европе, Средњег Истока и Азије, представљајући се као анти-Буш”.

Оно на шта мисли вашингтонски лист свакако су споразуми потписани задњих месеци са

Кином, Индијом и Ираном (нова опасна „осовина зла”) о продаји „црног злата”, и споразум који су потписали Чавез и Киршнер о формирању државне нафтне компаније „Петросур”, у који је потом укључен и Уругвај председника Васкеза Табареза, као и блиски политички савез са Кубом и добри односи са Запатеровом Шпанијом.

Вашингтон пост управо подвлачи, као најновији пример, споразум са Монтевидеом који је озваничен после Табарезовог устоличења на чело нације („сада имају председнике чији су ставови, на разним нивоима, супротни ставовима Вашингтона”).

ПОРЕКЛО АМЕРИЧКЕ НЕРВОЗЕ

Дакле, Чавез представља „најгласнији и највидљивији симбол растућег антиамеричког расположења у Латинској Америци”, пише лист. Латиноамерички лидери „имају све мање илузија, јер после отприлике деценије или више вашингтонске доктрине, демократија и слободно тржиште нису смањили сиромаштво и економске разлике”.

Међу односе које Бела кућа сматра опасним убраја се и однос са Москвом, који је Путин учврстио споразумом о продаји оружја Венецуели, као и однос са Сан Паолом од кога је Каракас купио војне летилице.

Поред тога што је важан и непријатан антиамерички бастион, Чавезова Венецуела представља и суштинску претњу за америчко нафтно снабдевање.

Наиме, 60 одсто венецуеланске сировине намењене извозу одлази пут Сједињених Држава, па ако би Чавез одлучио да спроведе претње да ће смањити снабдевање САД, то би за њих био озбиљан ударац. Због тога, имајући у виду оно што је обелоданио *Ваши*

н *гтон*

пост

, с ону страну океана већ се проучавају контрамере за такву могућност, иако за сада само хипотетичку.

<

(Јун 2005)